

Militant

PERIÒDIC D'ESQUERRA REVOLUCIONÀRIA

Dóna'ns suport econòmicament • ESPECIAL • OCTUBRE 2023

ALTO a!
GENOCIDI a
GAZZA!

Solidaritat amb el
POBLE PALESTÍ

Hem de parar la massacre sionista fomentada pels EUA i Europa!

Les mobilitzacions contra el genocidi a Gaza omplen els carrers del món

L'Estat d'Israel ha desfermat un brutal extermini a la franja de Gaza, condemnant els seus habitants a l'èxode forçat i a la fam, sense aigua, electricitat, aliments i medicines, i amb brutals bombardejos que ja han deixat gairebé 3.000 morts, un terç nenes i nens, i més de 10.000 ferits. La massacre a l'Hospital Al-Ahali, al centre de Gaza, el 17 d'octubre, n'és un exemple devastador. No hi ha hagut ferits. Els més de 500 nens, dones i homes refugiats que allà s'hi trobaven han mort a l'instant i els seus cossos ràpidament han estat calcinats pel fòsfor blanc.

La indignació de milions és enorme. Desenes de manifestacions a tots els racons del món, especialment als països àrabs però també als EUA i Europa, han inundat els carrers contra el genocidi sionista, en defensa del poble palestí, i denunciant el cinisme sense límits d'Occident. Una indignació que s'ha convertit en una bandera de lluita davant l'evidència del macabre pla del Govern ultrareaccionari, racista i feixista de Netanyahu per als 2,2 milions d'habitants que s'amunteguen a la franja de Gaza: fugir o ser exterminats.

L'amenaça d'evacuació d'1,1 milions de persones del nord de la franja, de cara a una invasió militar per a la qual ja han concentrat 300.000 soldats a la frontera, no està sent més que una excusa per justificar els seus crims a posteriori. Una evacuació que ja ha estat qualificada d'impossible tant per l'ONU com per l'OMS, assenyalant aquesta última que suposarà una "sentència de mort" per a milers de ferits i malalts crítics que s'hi troben als hospitals, inclosos nens i gent gran.

Un pla criminal que ha comptat d'entrada amb el suport dels EUA i la UE, reflectit en la vergonyosa vi-

sita de Von der Leyen a Israel i el seu suport sense reserves a qualsevol acció fossin quines fossin les seves conseqüències. Una posició que després de la irrupció de manifestacions massives per tot el continent, i davant la impossibilitat d'imposar la seva propaganda, s'han vist obligats ara a matisar.

Un moviment de solidaritat internacionalista exemplar

Immenses manifestacions han recorregut tots els països del món àrab des de Iemen, Irak, Qatar o Jordània, on van ser durament reprimides, fins a Egipte o el Marroc, que recentment havia restablert relacions amb Israel, sota el patrocini nord-americà. La mobilització de les masses àrabs en solidaritat amb el poble palestí contrasta amb la inacció completa dels seus Governos, dictadures militars corruptes que fan sucosos negocis amb Israel, Europa i EUA, i que han col·laborat durant anys a perpetuar l'opressió sionista sobre Palestina.

Sens dubte, temen que aquestes protestes vagin molt més enllà, convertint la solidaritat en un aixecament per l'alliberament dels pobles àrabs. Temen una nova primavera àrab, i per això ploren llàgrimes de cocodril i fan crides buides perquè la massacre respecti els límits "del dret internacional". Però a la pràctica, més enllà dels discursos, fa molt que van abandonar a la seva sort el poble palestí. D'aquí els constants moviments aquests anys per restablir relacions amb Israel, amb l'objectiu de poder fer lucratiu negocis, que ara sí que es poden veure truncats davant la magnitud del càstig contra Palestina.

D'altra banda, als EUA les mobilitzacions no deixen de créixer. Desenes de milers a Nova York, Chicago, Portland, San Francisco, Kansas City, Washington DC... contra la brutalitat sionista

i, sobretot, contra la participació descarada del seu Govern en el genocidi contra Gaza, enviant vaixells de guerra, dos portavions, per assegurar que ningú a la regió pugui respondre militarment a la neteja ètnica del poble palestí que s'està preparant.

Aquí veiem el Govern "demòcrata" de Biden en acció, al qual alguns des de l'esquerra es van atrevir a qualificar de progressista, i que s'ha convertit en la representació més crua del militarisme. Que milions tornin a ocupar els carrers de desenes de ciutats nord-americanes, posa en evidència les serioses dificultats que enfronta l'imperialisme nord-americà.

I el mateix podem dir respecte a Europa, on també desenes de milers han sortit als carrers de Londres, Glasgow, Madrid, París, Lió, Roma, Milà, Atenes... malgrat els intents de molts Governos d'impedir mitjançant la repressió oberta, amb mesures pròpies d'una dictadura militar, les manifestacions o qualsevol símbol de solidaritat amb Palestina.

A França, Macron ha donat ordre a la policia d'impedir per la força les manifestacions a favor de la causa palestina, i fins i tot ha amenaçat d'acusar d'apologia del terrorisme l'NPA per un comunicat publicat al seu web. A la Gran Bretanya, el ministre de Justícia ha ordenat detenir qui faci onejar la bandera palestina, tot i que s'han mostrat impotents davant les manifestacions de masses. I a Alemanya, el Govern encapçalat per socialdemòcrates i verds, amb el vergonyós suport de Die Linke!, ha il·legalitzat una organització de solidaritat amb els presos palestins i assetgen i detenen qualsevol que es manifesti públicament contra Israel i en solidaritat amb Palestina. Aquest deu ser el jardí europeu del qual ens parlava Borrell!

La brutalitat d'Israel ha estat de tal magnitud que ni la repressió ni la nauseabunda campanya de propaganda sionista dels mitjans de comunicació burgesos occidentals, disfressant i justificant el genocidi, han pogut frenar un moviment massiu ascendent de lluita.

Un moviment de solidaritat que no deixarà de créixer en les properes setmanes, especialment davant d'una invasió militar l'única intenció de la qual és arrasar Gaza, i si és possible, expulsar la seva població com el 1948.

Les advertències a twitter per part de la UE, al·legant suposada desinformació en favor de Hamàs, i les amenaces d'Israel a periodistes a la zona, incloent-hi l'assassinat, són exemples descarats de l'intent per evitar que el genocidi del poble palestí pugui ser retransmès en direc-

te. Un cop a la llibertat de premsa davant el qual una immensa majoria de mitjans guarden un silenci còmplice.

A l'Estat espanyol, on desenes de milers hem sortit pels carrers de Madrid, Barcelona, Sevilla, València o Nafarroa, entre altres ciutats, el Govern de Pedro Sánchez, en el qual participen Sumar, el PCE i Podem, no deixa de fer-se resò d'aquesta vomitiva campanya justificant els crims d'Israel amb l'excusa que té dret a defensar-se.

Així ho va dir Pedro Sánchez en un míting aquest cap de setmana, matisant això sí, que es pot defensar, però respectant la legalitat internacional! La legalitat internacional? Israel, que ha incomplert sistemàticament totes les resolucions de l'ONU, que impulsa assentaments il·legals i una política d'apartheid als territoris palestins, i que dona carta blanca als colons i soldats que assassinen amb impunitat nens, dones i homes a Gaza i a Cisjordània? Quina classe broma macabra és aquesta? Es creuen que som estúpids?

Perspectives per a la guerra. Fugida cap endavant de Netanyahu i perill d'un conflicte regional

Com ja hem explicat en la nostra última declaració, Israel travessa una profunda crisi interna, que l'ha situat a la vora del conflicte civil. En aquest context, l'atac de Hamàs, que cada vegada resulta més evident era conegut per la cúpula militar i els serveis secrets israelians, i per la seva contrapart nord-americana [1], ha donat oxigen a Netanyahu i el seu Govern, el més reaccionari des de la fundació de l'Estat d'Israel amb elements obertament feixistes en el seu si.

Ara tracten de tancar totes les ferides cridant a la unitat nacional en nom de la guerra i de la destrucció de Gaza, i evitant, pel moment, retre comptes per uns suposats errors de seguretat que no semblen ser tals. Alhora, ell i els seus socis sionistes feixistes aprofiten la situació per enfortir les tendències dictatorials atacant i encerclant drets democràtics. L'últim, una proposta de llei del partit de Netanyahu per poder arrestar i empresonar ciutadans que "danyin la moral nacional", difonent informació o fent "propaganda" que beneficiï l'enemic. Aquesta és la tan corejada democràcia israeliana!

Però malgrat totes aquestes maniobres, i fins i tot en aquesta situació, les esquerdes en la societat israeliana no semblen tancar-se, i si es continua per aquest camí, podrien fins i tot esclatar a un nivell superior.

Les protestes, fins i tot minoritàries, a Tel Aviv, davant la seu del Ministeri de Defensa, exigint que es negociï el rescat dels refugiats i la dimissió de Netanyahu, són un símptoma que la crisi interna continua. Malgrat haver constituït un Govern d'emergència nacional, amb el suport només de 66 de 120 escons a la Knesset —Parlament israelià—, el principal partit de l'oposició, el Yair Lapid, continua negant-se a incorporar-s'hi mentre Netanyahu no trenqui amb els extremistes. Una cosa que no significa que no doni suport a la brutal massacre sobre Gaza, sinó que intenta jugar un cert paper de contenció per evitar l'agreujament de la crisi en el si de la societat israeliana i l'extensió de la guerra al Pròxim Orient. Segons enquestes aparegudes a la premsa israeliana, més de la meitat de l'opinió pública (56%) creu que el primer ministre Benjamín Netanyahu hauria de dimitir del seu càrrec quan acabin els combats. I el mateix pensa el 52% respecte al ministre de Defensa, Yoav Galant. El 59% no confia en absolut o només una mica en el Govern per gestionar la guerra, i el 88% dels votants dels partits d'oposició no confien gens en el Govern. Unes dades que mostren les enormes complicacions que poden enfrontar Netanyahu, el seu Govern i la classe dominant israeliana, especialment quan la invasió comenci i les baixes de l'exèrcit israelià es disparin tal com ja estan advertint diversos analistes.

Òbviament, i malgrat l'enorme retòrica i propaganda bel·licista, Israel enfronta la invasió de Gaza en unes condicions molt negatives, que gens o res tenen a veure amb situacions anteriors. A això se suma el perill de causar una guerra regional, amb l'entrada en el conflicte de Hesbol·là, que ja ha amenaçat de fer-ho si es desferma una massacre a Gaza, i amb un possible enfrontament amb l'Iran.

Però sobretot és la irrupció de les masses a l'escenari, omplint els carrers de tot el món àrab i de gran part d'EUA i Europa, cosa que està obligant nombrosos moviments diplomàtics per evitar una escalada en el conflicte i una guerra que pot posar contra les cordes molts dels règims corruptes de la regió, i aprofun-

dir la greu crisi política i social que viu EUA i les potències europees.

La lluita del poble palestí i la necessitat de la revolució socialista

La lluita del poble palestí pel seu alliberament nacional serà efectiva amb un programa revolucionari internacionalista i socialista.

Des d'Esquerra Revolucionària Internacional defensem el dret del poble palestí a combatre amb totes les seves forces contra l'Estat assassí i colonialista sionista, i donem suport a les mobilitzacions de masses, a la vaga general i, per suposat, a l'autodefensa armada. La qüestió, com hem explicat, és sota quin programa polític es pot donar aquesta lluita per derrocar la burgesia sionista i el seu aparell repressiu i militarista, i també la burgesia àrab, inclosa la palestina, que no ha deixat de col·laborar i fer negocis amb l'Estat d'Israel. I és aquí on l'estratègia integrista i burgesa de Hamàs i de les milícies islamistes es demostra, en última instància, impotent.

No podem oblidar que Hamàs, una organització fonamentalista amb un programa religiós molt reaccionari, en el seu moment va ser finançada per l'imperi-

alisme estatunidenc, igual que els talibans, per contenir les forces d'esquerra que dominaven el moviment d'alliberament nacional de Palestina.

El mateix Netanyahu estava arribant a acords amb la cúpula de Hamàs a Gaza amb la pretensió de poder centrar les seves forces a Cisjordània, expandir els assentaments i reforçar l'acció armada dels grups paramilitars de colons. El primer ministre israelià era molt clar al respecte l'any 2019: "qualsevol que vulgui frustrar un Estat Palestí ha de donar suport a reforçar Hamàs, és part de la nostra estratègia". Una estratègia no obstant que va poder tenir èxit, fruit de la fallida d'Al Fatah i l'OLP, que després dels acords d'Oslo es va convertir en el subcontractista policial i militar d'Israel als territoris ocupats per mantenir a ratlla la població palestina.

Les masses oprimides de Palestina han estat traïdes en innombrables ocasions. Cal reconèixer-ho honestament i treure'n les conclusions. L'alternativa no és l'Iran dels mulàs, no és l'integritisme fonamentalista, sinó una estratègia i una política revolucionària que es basi en la lluita de masses, en la vaga general i en la insurrecció.

Tampoc pararem aquest genocidi amb apel·lacions buides a la comunitat internacional, còmplice de l'opressió del poble palestí, com fan els dirigents l'esquerra reformista a l'Estat espanyol i a Europa. Només la lluita de masses, com estem veient aquests dies, sota un programa revolucionari i socialista podrà frenar aquesta massacre contra les nostres germanes i germans palestins.

Els comunistes revolucionaris donem suport incondicionalment al combat del poble palestí contra dècades d'ocupació i extermini. I ho fem proposant el programa i els mètodes de la revolució socialista. Una Palestina lliure serà una Palestina socialista, i això implicarà, necessàriament, la revolució socialista també a Israel aixafant l'Estat sionista i la seva maquinària militar.

1. Tal com s'ha confirmat, el Mosad i l'exèrcit Israelí van rebre informació d'Egipte sobre la preparació d'una important operació des de Gaza. La cúpula de les forces armades israelianes ha reconegut que hores abans de l'assalt van tenir coneixement d'estranyes moviments a la frontera de Gaza, però van decidir ajornar la discussió fins l'endemà.

26 OCTUBRE VAGA ESTUDIANTIL

El poble de Palestina porta dècades sent perseguit, atacat i massacrada per l'Estat feixista, colonialista i sionista d'Israel. Gaza s'ha convertit en el major camp de concentració del món, amb prop de dos milions de persones vivint en la penúria, sense poder sortir del territori i patint constants bombardejos que han causat milers de víctimes en els últims anys.

Netanyahu i el seu govern ultrareaccionari estan desfermant un nou genocidi que s'ha cobrat en aquests dies la vida de 3.000 innocents mentre més d'un milió de civils es debaten entre fugir o ser exterminats. Una ofensiva militar que compta amb el suport dels EUA, la Unió Europea i el govern espanyol encapçalat per Pedro Sánchez.

La hipocresia que estem vivint per part dels presidents d'Occident no té lí-

mits. Els mateixos que ara titllen tota la població palestina de "terroristes" i que tenen als seus mitjans de comunicació treballant a tot gas per a justificar el terrorisme d'Estat d'Israel, són els que permeten una salvatge ocupació militar i les violacions sistemàtiques dels drets humans de milions de palestins i palestines. Els mateixos que amb la seva política racista han convertit el Mediterrani i les portes d'Europa en una fossa comuna. Què passa, que unes vides valen més que unes altres? No tenen vergonya, no ens empassem la seva propaganda!

Les imatges d'aquest nou extermini ens estan commocionant i han generat una enorme indignació. Les mobilitzacions en solidaritat amb el poble palestí

estan sent multitudinàries a tot el món: Nova York, Chicago, Londres, Amsterdam, París, Madrid, Barcelona... i a tot el món àrab. Una solidaritat internacionalista, d'esquerres i progressista que res té a veure amb fer costat a Hamàs i el seu integrisme religiós.

El Sindicat d'Estudiants estem al costat del poble palestí, de les seves dones, homes i nens, pel seu dret a una vida lliure d'opressió, a la independència real, a la fi de l'ocupació i a poder gaudir de justícia social sense esclavitud imperialista.

Per això cridem tot el jovent a la vaga general estudiantil el proper 26 d'octubre, a buidar les aules i a participar en les mobilitzacions que celebrarem

a les 12h, per a dir als nostres germans i germanes de Palestina que no estan soles i que no ens quedarem de braços creuats mentre es redueix Gaza a enderrocs i a un mar de sang.

Alto al genocidi, no en el nostre nom!

**Visca la lluita del poble palestí per la seva llibertat!
Fora les tropes d'ocupació sionistes!**

WWW.ESQUERRAREVOLUCIONARIA.NET

UNEIX-TE A

629 467 550
esquerrarevolucionaria@gmail.com

ESQUERRA
REVOLUCIONÀRIA